

## «Sigueu compassius...»

*Ens costa d'entendre Senyor, que la vostra Paraula no té a veure amb lleis i prohibicions.*

*Ens costa de veure-la com una invitació a la vida o com una ordre de llibertat que ens convida a no viure tancats sobre nosaltres mateixos.*

*Vós, Senyor, coneixeu la por que ens fa obrir el vol més enllà del nostre niu.*

*Per això ens doneu un manament «impossible», un horitzó fora del nostre abast: quan ens demaneu que estimem els enemics.*

*Vós que ens parleu d'un Pare compassiu, i ens demaneu que siguem com és el nostre Pare ensenyeu-nos a estimar, Senyor!*

*Ensenyeu-nos a estimar els nostres germans —que són tots els vostres fills i filles— amb la mateixa «desmesura» amb què Vos a cadascú de nosaltres ens heu estimat i perdonat.*

**Lectura de l'evangelí segons sant Lluc:**

**En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «A vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els enemics, feu bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleeixen, pregueu per aquells que us ofenen.**



**Si algú et pega en una galta, para-li l'altra. Si algú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dóna a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feu als altres allò que voleu que ells us facin. Si estimeu els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si feu el bé als qui us en fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si presteu diners als qui de cert us els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobriran. Però vosaltres heu d'estimar els enemics,**

**heu de fer bé i de prestar sense esperar de rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagrats i amb els dolents.**

**Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu, i Déu no us judicarà. No condemneu, i Déu no us condemnarà. Absoleu, i Déu us absoldrà. Doneu i Déu us donarà. Us abocarà a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Déu us farà la mesura que vosaltres haureu fet».[Lc 6, 27-38]**

## Salm responsorial 102

**R/ El Senyor és compassiu i benigne.**

Beneeix el Senyor, ànima meva, / del fons del cor beneeix el seu sant nom.  
/ Beneeix el Senyor, ànima meva, / no t'oblidis dels seus favors. **R.**

Ell et perdona les culpes / i et guareix de tota malaltia; / rescata de la mort la teva vida / i et sacia d'amor entranyable. **R.**

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, ric en l'amor. / No ens castiga els pecats com mereixíem, / no ens paga com deuria les nostres culpes. **R.**

Llença les nostres culpes lluny de nosaltres / com l'Orient és lluny de l'Occident. / Com un pare s'apiada dels fills, / el Senyor s'apiada dels fidels. **R.**

## L'EVANGELI PER A AVUI: Què és perdonar?

El missatge de Jesús és clar i rotund: «Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us odien». És possible viure en aquesta actitud? Què se'ns està demanant? Podem estimar l'enemic? Potser hem de començar per conèixer millor que significa «perdonar».

És important, en primer lloc, entendre i acceptar els sentiments d'ira, rebel·lió o agressivitat que neixen en nosaltres. És normal. Estem ferits. Per no fer-nos encara més mal ens cal recuperar tant com sigui possible la pau interior que ens ajudi a reaccionar de manera sana.

La primera decisió de qui perdona és no venjar-se. No és fàcil. La venjança és la resposta gairebé instintiva que ens neix de dins quan ens han ferit o humiliat. Intentem compensar el nostre sofriment fent patir qui ens ha fet mal. Per perdonar és important no malbaratar energies planejant la nostra revenja.

És determinant sobretot no alimentar el ressentiment. No permetre que l'odi s'instal·li en el nostre cor. Tenim dret que se'ns faci justícia; qui perdona no renuncia als seus drets. Però l'important és anar-se guarint del mal que ens han fet.

Perdonar pot exigir temps. El perdó no consisteix en un acte de la voluntat, que ho arregla ràpidament tot. En general, el perdó és el final d'un procés en el qual intervenen també la sensibilitat, la comprensió, la lucidesa i, en el cas del creient, la fe en un Déu del perdó del qual en vivim tots.

Per perdonar cal a vegades compartir amb algú els nostres sentiments. Perdonar no vol dir oblidar el mal que ens han fet, però sí recordar-lo de la manera menys nociva per l'ofensor i per un mateix. Qui arriba a perdonar es torna a sentir millor.

Qui va entenen així el perdó comprèn que el missatge de Jesús, lluny de ser una cosa impossible i irritant, és el camí encertat per anar guarint les relacions humanes, sempre amenaçades per les nostres injustícies i conflictes. [J. A. PAGOLA]

## Els claretians estan d'aniversari... i el barri també! [11]

**1936** Esclata la Guerra civil espanyola. El dia 19 de juliol la residència i l'església són incendiades i saquejades. Els claretians són perseguits i alguns són assassinats. L'edifici o construcció del col·legi no sofreix desperfectes notables i se salva del foc, però tot el contingut: taules, cadires, mobiliari, llibres... va ser cremat.

La crònica de la comunitat dels claretians (any 1940) explica la destrucció i la reparació de la Casa-Missió, del Santuari i del Col·legi. A propòsit del col·legi diu: « Amb el fustam de dotzenes de portes i finestres, amb les tarimes i taules de les dotze classes grans i d'altres sis secundàries, amb les taules dobles de 700 alumnes... es formà una gran foguera que amb unes resplendors il·luminava tràgicament l'espai d'una hora a la rodona. (...)»

A partir de finals d'octubre de 1937, quan Negrín va traslladar a Barcelona la capitalitat de l'Estat, com que «no hi havia locals apropiats per a les indústries de guerra, van habilitar el Col·legi per a taller de reparació d'autos, i van obrir sota el cor unes oficines d'administració separades per un envà de la resta del Santuari... Al pati del Col·legi, no hi cabia ni una eina més.»

## Dimecres, 23: Trobada sinodal a la parròquia

Cada vegada que dins l'Església se senten veus que demanen que es tingui present el Poble de Déu i la seva opinió a l'hora d'introduir algun canvi dins l'Església o a l'hora de nomenar bisbe per a la diòcesis, sempre surten alguns que recorden –com una matraca– que «l'Església no és cap democràcia». I tenen tota la raó del món: el Poble de Déu (laics i laïques, clergues i jerarquia) no tenen l'última paraula, sinó que tots hem de fer cas i sotmetre'ns a la Paraula, a la voluntat d'Aquell que és el Senyor de tot i de tots. Ara bé, el fet que l'Església no sigui cap democràcia es tan veritat com que l'Església tampoc no és cap monarquia absoluta. És una altra cosa:

En aquest sentit, hi ha dues paraules que defineixen a l'Església: la *koinonia* i la *sinodalidad*. La primera significa *comunió en el ser*, la segona significa *comunió en el caminar*, és a dir, en l'**actuar**. Des del Vaticà II s'ha recordat insistentment que l'Església és una *comunió (koinonia)*. No té res d'estrany que el papa Francesc hagi dit ara: «El camí cap a la **sinodalitat** és el que Déu espera de l'Església del tercer mil·lenni». I aquest camí cap a la sinodalitat és el que Francesc vol emprendre. Ja va apuntar estil arran del Sínode de l'Amazones i l'àmplia consulta inicial que es va fer. «Una Església sinodal és una Església d'escolta, (...) tothom escolta els altres i tothom escolta l'Esperit Sant.» Es tracta de posar en pràctica una «escolta recíproca».

Des de fa unes setmanes anunciem que aquest dimecres 23 tindrem una **Trobada sinodal** a la nostra Parròquia «Cor de Maria-Sant Tomàs». Res no serà igual a l'Església en un futur no gaire llunyà. Però l'Església continuarà sent Església: més petita és cert, però Déu vulgui que amb la mateixa (o més gran!) fidelitat que fins ara. El papa Francesc està convençut que el **camí conjunt** de fidelitat a la missió que Jesús ens encomanà, l'ha de marcar l'Església (el conjunt de tots els creients guiats per l'Esperit). I vol posar fil a l'agulla... demanant el parer a tota l'Església. (No ens hi podem negar!)

## Aquesta setmana ...

|              |  |
|--------------|--|
| Dilluns, 21  | 20.30 - Pregar la Paraula a CM   |
| Dimarts, 22  | 19.00 - loga. Harmonització Vital a ST   |
| Dimecres, 23 | 09.00- 12.30 L'ASSISTENT SOCIAL de l'arxiprestat<br>amb CITA PRÈVIA: 933 44 16 50<br>17.30 - loga. Harmonització Vital a ST<br>20.30 - <b>Trobada parroquial oberta a tothom qui vulgui sobre el Sínode:</b> «Per una Església sinodal: comunió, participació i missió.» |
| Dijous, 24   | 19.00 - loga. Harmonització Vital a ST   |

## Com serà la Trobada sinodal del dia 23

1. A les 20.30 tots els participants ens trobarem la sala parroquial del C.M.
2. Es farà una breu explicació/motivació del que ens disposem a fer.
3. Els assistents es distribuïran en grups de 6 o 8 persones, amb un secretari
4. Cada grup tindrà 45 minuts per respondre a les preguntes (les teniu al final)
5. Ens tornem a trobar a la sala gran: allí s'explicarà com està previst que continuï el procés al qual nosaltres ens haurem acabat d'apuntar.
6. Tot plegat ha de durar: *mínim*, 1 hora; *màxim*, 1h i 15 minuts.

**L'Església prega en cada germà/na que prega. L'Església ajuda en cada germà/na que ajuda. L'Església és solidària en cada germà/na que és solidari. Com més germans/nes pregunten o ajuden o són solidaris, l'Església prega més, ajuda més, és més solidària. Això és CAMINAR JUNTS.**

### PETIT QÜESTIONARI SOBRE LA SINODALITAT (CAMINAR JUNTS)

1. Vivim a la nostra parròquia (grup, comunitat...) el fet de «caminar junts»?
2. Quins fets o quines realitats existents ens ajuden a sentir que caminem junts?
3. Quins fets o quines realitats impedeixen o dificulten que puguem caminar junts?
4. **A nivell personal,**
  - ¿quines passes em suggereix l'Esperit per créixer en comunió amb els qui caminen junt amb mi?
5. **A nivell de parròquia (grups, comunitat...),**
  - ¿hi hauria alguna iniciativa o proposta que ens poguéssim ajudar a créixer en aquest viure que «caminem junts»?

**Parròquia del Cor de Maria:** P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76

**Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino:** Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

<https://cordemariasanttomàs.org/>

**Comunitat dels Claretians:** 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67